

خبر

تیر ایرانی دیروز هم به سهمیه نخورد

تیر ایرانی‌ها در پنجمین روز رقابت‌های قهرمانی آسیا و انتخابی المپیک به میزبانی اندونزی هم به سهمیه نخورد. در این روز تیراندازان تفنگ سه وضعیت در خط آتش ایستادند اما به فینال نرسیدند و سهمیه از دستشان برید. امیرمحمد نکونام، پوریا نوروزیان و مهیار صداقت برای ایران سیبل‌ها را نشانه گرفتند که به ترتیب با رکورد‌های ۵۷۹.۲۴، ۵۷۸.۲۵ و ۵۷۵.۲۴ هجدهم، بیست و یکم و بیست و هفتم شدند و پایشان به فینال نرسید تا حسرت به دل سهمیه المپیک بماند. تیم تفنگ سه وضعیت مردان با ترکیب پوریا نوروزیان، امیرمحمد نکونام و مهیار صداقت نیز با رکورد ۱۷۳۲.۷۳ بین ۹ تیم، چهارم شد. تیم ملی تیراندازی ایران با ترکیب ۱۳ نفره در مسابقات قهرمانی آسیای اندونزی و انتخابی المپیک شرکت کرده که تاکنون تیم ملی تپانچه بادی به مدال نقره و تیم میکس تفنگ بادی و تیم ملی تفنگ بادی زنان به مدال برنز رسیده است. سجاد پورحسینی با چهارمی در فینال تپانچه بادی مردان اما سهمیه نگرفت. فاطمه امینی با ششمی تفنگ بادی اسمش را در لیست المپیک‌ها نوشت. مسابقات قهرمانی آسیا از ۱۸ دی در جاکارتای اندونزی آغاز شده و تا ۲۸ دی ادامه دارد و آخرین مسابقه آسیایی انتخابی المپیک پاریس تفنگ و تپانچه است. در این مسابقات دو نفر اول هر ماده سهمیه می‌گیرند.

درخشش تیم پاراونه برداری خوزستان

مسابقات جانبازان و ایثارگران کشور با حضور ۲۲ استان و ۲۰۰ ورزشکار از ۱۷ تا ۲۱ دی‌ماه در رامسر برگزار شد. خوزستان در این دوره از رقابت‌ها با کسب شش مدال و ۶۴ امتیاز تیمی در رده چهارم قرار گرفت. سیامک فتاحی به مدال طلا رسید، علیرضا ماندنی و محمد عیسی‌وند صاحب‌گردن آویز نقره شدند و فاضل بروشک، رسول حفیظی و ولی حبیبیان شجاعی به مدال برنز دست پیدا کردند.

هفته اول تنیس آسیا به کام ایرانی‌ها

رقابت‌های تنیس کمتر از ۱۴ سال سطح ۲ آسیا با قهرمانی ایرانی‌ها تمام شد. رقابت‌های تنیس کمتر از ۱۴ سال سطح ۲ آسیا به میزبانی عمان برگزار شد که فینال انفرادی، تمام ایرانی‌ها بودند. کیارش صادقی و رامتن رافعی در فینال برای قهرمانی به مصاف هم رفتند که صادقی با نتایج مشابه ۶-۶ صفر بر تفاوت هفته اول کمتر از ۱۴ ساله‌ها با قهرمانی و نایب قهرمانی به کام ایرانی‌ها باشد. در بخش دختران هم هانا شعبانپور در فینال به مصاف تنیسور ترکمنستانی رفت و با باخت ۴-۶، حریف ترکمنستانی قهرمان شد و شعبانپور به نایب قهرمانی رضایت داد. گلسارحیمیان و عسل فرحیدنیا هم در بازی رده‌بندی مقابل هم قرار گرفتند که رحیمیان با نتایج ۴-۴ صفر و ۵-۴ از سد فرحیدنیا گذشت و سومی را گرفت. در ادامه این مسابقات، تیم دوپل دختران ایران با ترکیب هانا شعبانپور و گلسارحیمیان با شکست دوپل ترکمنستان، قهرمان هفته اول شد. رقابت‌های تنیس کمتر از ۱۴ سال آسیا به میزبانی عمان تا ۲۸ دی‌ماه ادامه دارد.

زینب نوروزی:

من و مهسا جاور دنبال نتیجه تاریخی هستیم

قایقران ملی‌پوش رویینگ بعد از نایب قهرمان رویینگ بازی‌های آسیایی، درباره هدف خود و جاور برای نتیجه المپیک پاریس گفت: «برنامه‌ریزی من و مهسا جاور اول برای سهمیه المپیک است و می‌خواهیم در این مسابقه پر قدرت ظاهر شویم و با بهترین نتیجه سهمیه المپیک را بگیریم، بعد از تحقق سهمیه المپیک، برنامه‌ریزی کرده‌ایم و می‌خواهیم اتفاق تاریخی را در رویینگ دونفره المپیک پاریس رقم بزنیم. من دلم روشن است.»

ناهید کیانی

برای دومین بار سهمیه المپیک گرفت

ناهید کیانی تکواندوکار زن ایرانی با چهارمی رتکینگ المپیک، سهمیه پاریس وزن ۵۷ کیلو را گرفت. او با مدال طلای قهرمانی جهان باکو، دو مدال ارزشمند نقره گراندپری و قهرمانی تورنمنت‌های بین‌المللی امتیازات لازم را برای رتکینگ المپیک گرفت تا با چهارمی رتکینگ، اولین زن تکواندوکار ایرانی باشد که از رتکینگ مستقیم سهمیه گرفته است. فدراسیون جهانی تکواندو در نامه‌ای به فدراسیون ایران، سهمیه ناهید را اعلام کرد.

مریم کاظمی

رکورد ملی پرش سه‌گام ایران را شکست

مریم کاظمی پرنده سه‌گام، در جایزه بزرگ داخل سالن، رکورد پرش سه‌گام زنان ایران را شکست. فدراسیون دوومیدانی برای انتخاب ملی‌پوشان شرکت‌کننده در قهرمانی آسیای داخل سالن، جایزه بزرگ را برگزار کرد که مریم کاظمی که قبلاً رکورد ملی ۱۲ متر و ۸۵ سانتیمتر را به نام خودش ثبت کرده بود، دیروز ۱۳ متر و ۸ سانتیمتر پرید و ۲۳ سانتیمتر رکوردش را جابه‌جا کرد.

ورزشکارانی که قدر پیراهن تیم ملی را نمی‌دانند

سرو صدا کن، امتیاز بگیر

آرش عبدی
روزنامه نگار

اتفاقاتی که تاکنون رخ داده نشان داده ورزشکارانی که ایجاد هیاهو و بولد شدن در رسانه‌ها را به خوبی فرا گرفته‌اند نسبت به سایر ورزشکاران هم سطح خود از امتیازات بیشتری برخوردار شده‌اند

نهایت آرزوی هر ورزشکار حرفه‌ای حضور در تیم ملی کشورش است؛ افتخاری که ارزش بسیار بالایی دارد و قابل مقایسه با هیچ چیز دیگری نیست. در تاریخ ورزش ایران هم قهرمانان بسیاری بودند که برای اهتزاز پرچم کشورمان در میادین بزرگی همچون جهانی و المپیک از جان مایه گذاشتند؛ چرا که خودشان را سربازان وطن می‌دانستند و به همین جهت بدون هیچ چشم‌داشتی تنها به دنبال کسب افتخار برای ایران بودند؛ اما در این بین تعداد معدودی از ورزشکاران به دلایل مختلف تلاش کردند به ازای هر مدال آوری و موفقیتی که داشتند امتیازاتی را از آن خود کنند. اینکه متولیان ورزش کشور باید قدردان موفقیت‌ها و افتخارات ورزشکاران باشند اجتناب‌ناپذیر است اما در واکنش به گروکنش‌هایی که برخی ورزشکاران برای پوشیدن پیراهن مقدس تیم ملی و حضور در مسابقات بین‌المللی انجام می‌دهند و حتی از حضور در تیم ملی که متعلق به میلیون‌ها ایرانی است کناره‌گیری می‌کنند، نباید هیچ مسامحه و مصلحت‌اندیشی انجام شود؛ چرا که در غیر این صورت چنین رفتارهای ناپسندی تبدیل به یک رویه می‌شود و آن وقت است که دیگر نمی‌توان با سخگویی مطالبات بی‌حد ورزشکاران بود.

هزینه‌های که برای پرورش ورزشکاران می‌شود

برای اینکه یک ورزشکار به بالاترین سطح رشت‌های که در آن فعالیت می‌کند، برسد، هزینه‌های بسیاری می‌شود و این‌گونه نیست که ورزشکاران به یکباره شانسی حضور در تیم‌های ملی را پیدا کنند. از استعدادیابی تا پرورش ورزشکاران در تیم‌های پایه و برگزاری اردوهای داخلی و خارجی و اعزام آنها به مسابقات مختلف و همچنین جذب مربیان خارجی همگی دارای هزینه‌های هنگفتی است که از بیت‌المال پرداخت می‌شوند. اما گاهی اوقات این واقعیت نادیده گرفته می‌شود و جبران این هزینه‌ها جای خود را به ژست‌های طلبکارگونه می‌دهد. با این حال از گذشته تاکنون پاداش‌های هنگفتی برای مدال‌ها و عناوینی که ورزشکاران حتی در مسابقات قاره‌ای کسب کرده‌اند در نظر گرفته شده است و این‌گونه نبوده که این مدال‌ها بدون قدردانی بوده باشد.

وزارت ورزش، کاریابی نیست

انتظار ناجیایی در ورزش کشور به وجود آمده و آن هم توقع پیدا کردن شغل برای ورزشکاران بی‌کار است. همان‌طور که

عنوان شد اگر در این زمینه و حتی در خصوص پرداخت پاداش، اقداماتی صورت می‌گیرد نباید به عنوان یک تعهد به آن نگاه کرد و ورزشکاران باید آن را یک قدردانی از آنها قلمداد کنند. هر چند اگر در این خصوص نهادهای ورزش کشور اقداماتی انجام دهند را باید به فال نیک گرفت اما این موضوع جزو وظایف آنها نیست.

کارگرانی که همیشه مشغول کار نیستند

یکی از اقدامات ناپسندی که برخی ورزشکاران برای اینکه به آنها توجه بیشتری شود انجام می‌دهند، حضور کوتاه مدت و حتی چند ساعته در برخی مشاغل سخت بوده است. هدف این ورزشکاران توجه رسانه‌ها به آنها و تحت فشار قرار دادن مسئولان فدراسیون‌ها و نهادهای ورزشی و حتی مدیران غیرورزشی است. در یکی از این موارد چند سال پیش گزارشی از رسانه ملی پخش شد که در آن ورزشکاری مشغول کار ساختمانی است. در آن زمان انتقادهای زیادی از مسئولان وقت فدراسیونی که رشته این ورزشکار را تحت پوشش داشت اما در نهایت مشخص شد این ورزشکار، کارگر ساختمانی نبوده و برای دقایقی و تنها مقابل دوربین‌ها اقدام به کارگری کرده است. هر چند نمی‌توان ادعا کرد که فعالیت همه ورزشکاران در مشاغل سخت واقعیت ندارد؛ اما نباید اجازه داد برخی فرصت‌طلبان با انجام چنین اقدامی به دنبال سوءاستفاده از احساسات عمومی شوند.

چه کسی ضرر می‌کند؟

در چند سال اخیر ورزشکارانی بودند که به دلایل مختلف یا راهی کشورهای دیگر شدند یا از حضور در تیم‌های ملی سر باز زدند. کیمیا علیزاده نمونه بارز این دست از ورزشکاران است. علیزاده افتخار بزرگی کسب کرد و موفق به کسب مدال المپیک شد و به واسطه همین موفقیت توجه بیش از اندازه‌ای به او شد و حتی کار به جایی رسید که علیزاده سرمربی تیم ملی را تغییر داد اما این توجه بیش از اندازه باعث وهم او شد و در نهایت باعث شد این تکواندوکار از ایران برود. از آن زمان تاکنون، ناکامی در مسابقات مختلف همراه الان هم در آستانه مسابقات المپیک، ورزشکاری که او هم بیشتر از موفقیت‌ها و حتی سطح فنی‌اش مورد توجه فدراسیون قایقرانی بود به دلایل واهی عنوان کرده که حاضر نیست برای تیم ملی مسابقه دهد. این در حالیست که بزرگترین موفقیت این ورزشکار، کسب رتبه تک رقمی در دوره پیشین المپیک است.

ترفندی که هنوز جواب می‌دهد

اتفاقاتی که تاکنون رخ داده نشان داده ورزشکارانی که ایجاد هیاهو و بولد شدن در رسانه‌ها را به خوبی فرا گرفته‌اند نسبت به سایر ورزشکاران هم سطح خود از امتیازات بیشتری برخوردار شده‌اند. به همین دلیل واجب است که مسئولان ورزش کشور اعم از مدیران وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک و بخصوص مدیران فدراسیون‌ها متوجه این ترفند باشند. وظیفه فدراسیون‌ها ایجاد بهترین شرایط اردویی برای ورزشکاران است و نه دادن امتیازات بی‌حد و حصر به آنها؛ امتیازاتی که در نهایت پدیده مذموم ورزشکارسالاری را در پی دارد.

ایزدی: به خاطر ورزش حرفه‌ای از تفریحات محرومم

دروازه بانان هاکی بخشی از وجود من است

اصولی‌ترین علاقه‌ام به این پست، سختی این کار و سختی دروازه‌بانی است. دروازه‌بانی در این رشته و حرفه مسئولیت‌پذیری فراوانی دارد و هر اشتباهی با ذره‌بین قابل مشاهده است. از همان اوایل خیلی دلم می‌خواست جا بزنم اما این رشته شخصیت متفاوتی از من ساخت و ویژگی‌های مختلف این رشته باعث شد تا این حرفه را ادامه بدهم. دروازه‌بانی و فشارهای این پست مانع جا زدن من در این رشته نشد. آیا بعد از نایب قهرمانی در آسیا، حمایت‌ها تغییری نکرد؟

ما همیشه پیست یخی داریم و تشکر می‌کنم از آقای انصاری که پیست یخی را رایگان به ما می‌دهد تا تیم ملی تمرین کند ولی بعد از نایب قهرمانی جنس حمایت‌ها تغییر کرد و خیلی از هزینه‌های ما را اسپانسر تأمین می‌کند.

بزرگترین داشته و نداشته‌ای که داری، چیست؟
به نظرم داشته تمام ما هاکی‌بازها این است که در این مدت، افرادی حضور داشته‌اند تا این ورزش و این حرفه به راهش ادامه دهد. آقای صدقی و خانم سنایی، کاپیتان تیم ملی همیشه در کنار ما هستند و از آنها هم می‌سپازارم.

برای ورزش قهرمانی از چه مواردی چشم‌پوشی کردی؟

ورزش قهرمانی همزمان با مشغله کاری و زندگی شخصی خیلی سخت است. خیلی وقت‌ها از تفریحات گوناگونی که خیلی افراد و مربی من آقای شیخ جعفری، استخدام در این رشته شکوفا کرد تا در این حرفه ورزشی و به عنوان دروازه‌بان شروع به فعالیت کنم. در نهایت با راهنمایی و حمایت او ورزش این ورزش شدم و آن را ادامه دادم. در نتیجه این ورزش برای من ناگهانی پیش آمد و بدون مطالعه و تحقیق وارد این حرفه شدم.

ورزش زمستانی اذیت نمی‌کند؟
در حقیقت من به‌عنوان دروازه‌بان ۲۰ کیلو وزن لباس‌هایم است و این لباس مشکل از پدهای قطور است و جابه‌جایی در آن برایم کمی سخت و مشکل است. همان حجم از لباس و وجود پدهای مختلف گرمای خاصی را به وجود می‌آورد و زمانی که با آن وارد محیط یخی می‌شوم، احساس خوبی پیدا می‌کنم، چراکه آن سرما، گرمای لباس مرا خنثی می‌کند و حس خوبی در من ایجاد می‌شود.

علت علاقه شما به دروازه‌بانی چیست؟
طبق پول تصمیم نمی‌گیرم. من دروازه‌بانی هاکی روی یخ را خیلی دوست دارم و با این رشته و پست زندگی می‌کنم. دروازه‌بانی بخشی از وجود من است و در ساخت شخصیتم تأثیر زیادی داشته و آن را با هیچ چیز عوض نمی‌کنم.

پریسا عغفاری
روزنامه نگار

دروازه‌بانی یکی از پست‌های تخصصی سخت است. فرقی نمی‌کند گلر فوتبال باشی، هندبال یا هاکی. حالا اگر شما درون دروازه‌ای باشی با ۲۰ کیلو لباس مخصوص، زمین یخی و با یک توپ خیلی کوچک، اگر هم بتوانی با تمام این تفاسیر بهترین دروازه‌بان کاپ توسعه جهانی هاکی شوی، بی‌شک یکی از اتفاقات خوب برایت رقم خورده است. اتفاقی که برای آرزو ایزدی افتاد تا در گفت و گویش صحبت‌هایی کند که لذتش از دروازه‌بانی را به همه ثابت کند؛ درست مثل احمد عابدزاده درون دروازه تیم ملی فوتبال.

در دوران نوجوانی چقدر اهل ورزش بودی؟

از دبستان اهل ورزش بوده‌ام و از همان زمان هر کس از من این سؤال را می‌پرسید که در آینده می‌خواهی چکاره شوی، می‌گفتم دلم می‌خواهد معلم ورزش شوم یا یک باشگاه ورزشی داشته باشم. در برهه‌های مختلف سنی، ورزش‌های مختلفی را امتحان کردم و هیچ وقت رابطه‌ام را با ورزش قطع نکردم. همچنین در دانشگاه، رشته تربیت بدنی را دنبال کرده‌ام.

با مطالعه و تحقیق وارد این حرفه شدی یا اتفاقی مسیرت به این ورزش افتاد؟
یک زمانی ورزش اسکیت را دنبال می‌کردم و مربی من آقای شیخ جعفری، استخدام در این رشته شکوفا کرد تا در این حرفه ورزشی و به عنوان دروازه‌بان شروع به فعالیت کنم. در نهایت با راهنمایی و حمایت او ورزش این ورزش شدم و آن را ادامه دادم. در نتیجه این ورزش برای من ناگهانی پیش آمد و بدون مطالعه و تحقیق وارد این حرفه شدم.

ورزش زمستانی اذیت نمی‌کند؟
در حقیقت من به‌عنوان دروازه‌بان ۲۰ کیلو وزن لباس‌هایم است و این لباس مشکل از پدهای قطور است و جابه‌جایی در آن برایم کمی سخت و مشکل است. همان حجم از لباس و وجود پدهای مختلف گرمای خاصی را به وجود می‌آورد و زمانی که با آن وارد محیط یخی می‌شوم، احساس خوبی پیدا می‌کنم، چراکه آن سرما، گرمای لباس مرا خنثی می‌کند و حس خوبی در من ایجاد می‌شود.

علت علاقه شما به دروازه‌بانی چیست؟
طبق پول تصمیم نمی‌گیرم. من دروازه‌بانی هاکی روی یخ را خیلی دوست دارم و با این رشته و پست زندگی می‌کنم. دروازه‌بانی بخشی از وجود من است و در ساخت شخصیتم تأثیر زیادی داشته و آن را با هیچ چیز عوض نمی‌کنم.